

Третата част на Великия покаен канон на св. Андрей Критски съборно бе прочетена в храм „Св. Седмочисленици“

На 9 март, вечерта, в столичния храм „Св. Седмочисленици“ бе отслужено поредното Велико повечерие с третата статия на Великия покаен канон на св. Андрей Критски.

Съгласно програмата на Софийската св. митрополия за съборните богослужения през Великия пост, тази част от покаяното моление бе прочетена от Негово Преосвещенство Браницкия епископ Пахомий, ректор на Софийската духовна семинария „Св. Йоан Рилски“.

На покаяното богослужение молитвено присъстваха Преосвещените епископи: Мелнишки епископ Герасим, главен секретар на Светия Синод на

БПЦ и Белоградчишки епископ Поликарп, викарий на Софийския митрополит, както и архимандрит Василий, протосингел на Софийска митрополия, и архимандрит Евтимий, духовен надзорник на Софийска епархия.

Голямо множество църковно изпълнение се събра в столичния храм, посветен на българската святост, за да се помоли отново на Бога и да потърси път за собственото си духовно очистване.

Умилителните песнопения на Великото повечерие бяха изпълнени антифонно на две певници. На дясната застава Софийският свещенически хор, ръководен от ставрофорен иконом Кирил Попов, а на лявата, сборна група семинаристи, ръководени от Тодор Костов.

Дълбоко затрогващият канон на св. Андрей Критски отново бе изпълнен пред новоизписаната икона, подготвена специално за софийските съборни, покаяни богослужби.

След прочитането на статията, епископ Пахомий се обърна към преизпълнителите храма столичани със слово, в което говори за подвига, който трябва като християни да извършим през св. Четиридесетница – покаяние, пост и молитва.

“Събрали сме в тази благодатна вечер, третата поред, за да прочетем канона на св. Андрей Критски. Този велик светия, който в продължение на осем години не можел да говори, но след сърдечна молитва към Бога и приемане на св. Причастие Бог му развързал езика. Той не само проговорил, но оставил и такива творения, които до днес четем, пеем и се поучаваме... Неговият канон ни служи за поправяне, за покаяние, за вървене по правилния християнски път, по който ние трябва да вървим, за да можем да стигнем до истинското спасение, което е необходимо на душата ни. Не трябва да забравяме, че Бог е сътворил човека за живот. Смъртта е следствие, тя идва след грехопадението на нашите прародители. Затова не я приемаме, защото е чужда на природата на човека, затова и се страхуваме от нея.

Светата Четиридесетница е като смърт преди смъртта. Нашите духовни, благодатни отци, за които четем, че се подвизават в пустините на Египет и в други свети места, в тези дни се отделят от своята света обител, усамотяват в пещери, затварят се в гроб и размислят за себе си. И съдът, който ни очаква след смъртта, те го преживяват като съд на собствената си съвест. Но това може да стане само чрез дълбоко осъзнат критерий. За нас, християните, той е Христос. Той се въплъти, живя сред нас и ни показва към

какво да се стремим чрез смирение, търпение, послушание и прошка, и най-вече чрез любов – такава, каквато Той е изпитал към нас и заради която доброволно е приел Кръста на страданието.

Нека да внимаваме, да бодърстваме в молитва, да се въздържаме от всичко онова, което ни оплита в житието ни тук на земята. Защото то е временно и суетно, и отминава, а ние трябва да се готвим за вечността.” – каза в словото си епископ Пахомий.

След отпуста на великопостната вечерня епископите се поклониха на честните олтарни образи и благословиха свещенослужителите, певците и всички, които загърбили своите дневни грижи, дойдоха в храма да се слеят в покаяно чувство пред Всеподателя Бога.

Текст: Весела Игнатова

Снимки: протойерей Костадин Тренев

[ЗА ПОВЕЧЕ СНИМКИ НАТИСНЕТЕ ТУК.](#)

bg-patriarshia.bg